

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

Meddelelser nr. 10

28. november 2016

Regeringsgrundlaget (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti)

Digitalisering af hovedforhandlinger i straffesager

Stillingsopslag: To ledige beneficier ved Retten i Sønderborg og Vestre Landsret

Karnovs Nytænkerpris

Seneste nyt fra Højesteret

Høringssvar: Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.

Ændring af sanktionerne for kørsel i hashpåvirket tilstand og alkoholåse

Meddelelse 18: Amfetamin – 308 gram – Betinget dom med samfundstjeneste

Regeringsgrundlaget (Venstre, Liberal Alliance og Det Konservative Folkeparti)

Regeringsgrundlaget "FOR ET FRIERE, RIGERE OG MERE TRYGT DANMARK" er offentliggjort 27.11.16.

Særligt kapitel 14 om national sikkerhed og kapitel 15 om en tryk retspolitik er relevant læsning for forsvarsadvokater.

Se hele regeringsgrundlaget her:

www.regeringen.dk

Digitalisering af hovedforhandlinger i straffesager

Ifølge Domstolsstyrelsen er projektet forsinket. Domstolsstyrelsen har lovet en snarlig opdatering på status på projektet.

Bestyrelsen i Landsforeningen af Forsvarsadvokater har - bl.a. på baggrund af tilbagemeldinger fra medlemmer - besluttet, at landsforeningen i den kommende tid særligt skal evaluere på følgende punkter:

Forberedelsen:

1. Dokumenthåndteringen – funktionalitet – fordele? – problemer? (f.eks. søgbarhed)
2. Indholdsfortegnelse – er en sådan udarbejdet i forhold til søgekriterier? (f.eks. sidetal)
3. Tidsforbrug i forhold til fysisk sag?
4. Gennemgang af sag med klient – Fordele? Ulemper?
5. Forslag til forbedringer

Hovedforhandlingen:

1. Funktionalitet af udstyr i retten
2. Dokumenthåndteringen, lige adgang til skærmen
3. Diskretion – håndtering af personfølsomme oplysninger – sikring af at kun relevante dele af rapport foreholdes
4. Påvirkning af tidsforbrug i retten
5. Forslag til forbedringer

Bestyrelsesmedlem i landsforeningen Hanne Rahbæk deltager i møde i Domstolsstyrelsen om digitalisering af hovedforhandling i straffesager 8.3.17.

Oplysninger om projektet findes her:

<http://www.domstol.dk/saadangoerdu/tildigderer/advokat/digitalehovedforhandlinger/Pages/default.aspx>

Stillingsopslag: To ledige beneficiere ved Retten i Sønderborg og Vestre Landsret

Frist for modtagelse af ansøgning med bilag er den 1. december 2016.

Se opslaget her:

<http://www.domstol.dk/soenderborg/Nyheder/ovrigenyheder/Documents/Beneficier.pdf>

Karnovs Nytænkerpris

Karnov Group uddeler i januar 2017 Karnovs Nytænkerpris, som tildeles den jurist, advokat eller virksomhed, der har bidraget mest innovativt og ekstraordinært til forbedring og effektivisering af advokatbranchen. Der er bl.a. mulighed for at stemme på Anders Németh på baggrund af hans podcastserie.

Der kan læses mere og stemmes her:

<https://www.karnovgroup.dk/karnov-prisen/nominerede/jura>

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt følgende afgørelser af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Dom for fire kørsler i frakendelsestiden gav grundlag for konfiskation af to biler, der henholdsvis var anvendt ved fjerde kørsel og var anskaffet som erstatning for den bil, som var anvendt ved tredje kørsel

Dom afsagt den 9. november 2016, sag 238/2016

T var dømt for i alt fire kørsler i frakendelsestiden. De to første og den sidste kørsel blev foretaget i Ts Mercedes-Benz, mens den tredje kørsel blev foretaget i Ts BMW. Denne BMW blev efterfølgende solgt, og i stedet anskaffede T sig en ny BMW. Både Mercedes-Benz'en og den nye BMW blev beslaglagt af politiet efter den fjerde kørsel.

T benyttede således ved de to sidste kørsler i frakendelsestiden, der gav grundlag for obligatorisk konfiskation, et motorkøretøj, som han selv var ejer af. Højesteret fastslog, at færdselslovens § 133 a, stk. 11, ikke indeholder hjemmel til obligatorisk konfiskation af Ts andre biler, der ikke blev anvendt ved den aktuelle overtrædelse.

Ved den fjerde kørsel i frakendelsestiden anvendte T sin Mercedes-Benz, som skal konfiskeres efter færdselslovens § 133 a, stk. 6, og denne kørsel kan derfor ikke give anledning til konfiskation af yderligere køretøjer. Ved den tredje kørsel i frakendelsestiden anvendte T sin oprindelige BMW. Dette køretøj skulle ligeledes have været konfiskeret efter færdselslovens § 133 a, stk. 6, men det var imidlertid solgt og erstattet af den nye BMW, inden politiet foretog beslaglæggelse i sagen. Højesteret tiltrådte, at der også for det nye køretøj var hjemmel til obligatorisk konfiskation, da det var anskaffet til erstatning for det

køretøj, der blev anvendt ved kørslen.

Der forelå ikke sådanne særlige grunde, der undtagelsesvis kunne tale for at fravige reglerne om obligatorisk konfiskation.

Højesteret stadfæstede i det væsentligste landsrettens dom.

Offentliggørelse af selskabsmeddelelse med urigtigt og vildledende indhold anset for kursmanipulation i strid med dagældende værdipapirhandelslovs § 39, stk. 1, jf. § 38, stk. 1, nr. 1, jf. nu artikel 15, jf. artikel 12, stk. 1, c) i markedsmissbrugsforordningen og straffelovens § 3.

Dom afsagt den 14. november 2016, sag 54/2016

Selskabet T A/S havde i en selskabsmeddelelse den 3. februar 2010 offentliggjort resultatet af et klinisk studie af selskabets lægemiddel. Studiet skulle danne baggrund for en markedsføringstilladelse. Det fremgik af selskabsmeddelelsen, at studiets "primary endpoint" var mødt, hvilket ikke var korrekt. Selskabsmeddelelsen fik på kort tid aktiekursen til at stige fra 85 kr. til 224 kr., således at selskabets markedsværdi steg med over 2 mia. kr.

Højesteret lagde med henvisning til landsrettens bevisresultat til grund, at T A/S' direktør havde kendskab til, at studiets primære analyse var fejlet, at oplysningerne i meddelelsen var ukorrekte og vildledende, og at oplysningen om, at "primary endpoint" var mødt, kunne få mærkbar betydning for kursdannelsen på selskabets aktier.

T A/S havde bl.a. gjort gældende, at det efter forarbejderne til værdipapirhandelslovs § 38 er en betingelse for at straffe selskabet for kursmanipulation, at selskabet ved offentliggørelsen af oplysningerne i selskabsmeddelelsen havde til formål at påvirke kursen på sine aktier.

Højesteret bemærkede, at kursmanipulation efter værdipapirhandelslovs § 38, stk. 1, nr. 1, omfatter handlinger, der er egnet til at påvirke kursen på værdipapirer i en retning, der afviger fra disses værdi i markedet, ved udbredelse af oplysninger, der er egnet til at give urigtige eller vildledende signaler om bl.a. kursen på værdipapirer. Bestemmelsen gælder også for udstedere og stiller efter sin ordlyd ikke særlige krav til tilregnelsen. Der kan derfor også dømmes for kursmanipulation, når bestemmelsen overtrædes ved uagtsomhed, jf. straffelovens § 19. Højesteret fastslog, at det, som er anført i forarbejderne om, at der ved en udsteders undladelse af at offentliggøre intern viden alene kan dømmes for kursmanipulation i grovere tilfælde, hvor formålet har været at påvirke kursen, ikke kan antages at sigte på tilfælde, hvor udstederen ved en handling udbreder urigtige eller vildledende oplysninger i strid med bestemmelsen.

Højesteret fandt, at forholdet ikke kunne henføres under værdipapirhandelslovs § 94, stk. 1, 2. pkt., jf. nu straffelovens § 299 d, stk. 1, nr. 1, om skærpende omstændigheder. Der var ikke grundlag for at nedsætte den idømte bødestraf og heller ikke tilstrækkeligt grundlag for at skærpe straffen.

Højesteret stadfæstede herefter landsrettens dom.

Hørings svar

Alle høringsvar fra landsforeningens kan ses her:

<http://www.lffa.dk/hoeringssvar>

De to seneste høringsvar er nedsat nedenfor:

Justitsministeriet

strafferetskontoret@jm.dk

11. november 2016

Sagsnr. 2016-731-0065, Høring over udkast til lovforslag om ændring af retsplejeloven, lov om fuldbyrdelse af straf m.v. og lov om elektroniske kommunikationsnet og –tjenester (Udeblivelsesdomme, forkyndelse og anvendelse af digital kommunikation i straffesager m.v.)

Ved e-mail af 14. oktober 2016 har Justitsministeriet sendt ovennævnte lovforslag i høring.

I den anledning skal Landsforeningen af Forsvarsadvokater bemærke følgende:

Anvendelse af digital kommunikation i strafferetsplejen

Dette punkt i lovforslaget indebærer, at der indsættes hjemmel til, at der kan anvendes digital kommunikation i strafferetsplejen, ved at slå fast, at anvendte formuleringer i loven ikke er til hinder for anvendelse af digital kommunikation i det omfang, det er praktisk muligt.

Forslaget giver anledning til flere betænkeligheder.

1) Det er afsenderen, der bestemmer kommunikationsformen dvs. politiet kan opfylde forpligtelsen efter rpl. §729a, stk. 3, ved at sende sagsakter digitalt uanset antal rapporter og karakteren af disse og uanset at sagen ikke skal behandles digitalt under hovedforhandlingen.

Det vil altså flytte arbejdsbyrden og omkostningerne til at udskrive sagens akter fra politiet til advokaterne. Det vil enten medvirke til at fordyre advokatomkostningerne i de enkelte sager eller også vil samfundet spare nogle omkostninger, som så skal dækkes af advokaterne, eller også risikerer man, at advokaterne ikke udskriver materialet og måske ikke har det nødvendige overblik over den enkelte sag til mulig skade for den tiltalte.

2) Der er ikke sket præcisering af, i hvilken form advokaterne skal modtage det digitale materiale til brug for en digital hovedforhandling, herunder at der ikke er krav om en indholdsfortegnelse med links eller bogmærker til de enkelte bilag.

Den aftale, der pt. er mellem Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten og Rigspolitiet indeholder ganske vist krav om en indholdsfortegnelse og sidenummerering, men det dækker langt fra behovet for hurtigt at kunne springe i de forskellige bilag, ligesom aftalen kan fraviges ved lokalaftaler i de enkelte retskredse/politikredse.

3) § 148c stk. 3 lyder „En meddelelse, der sendes med digital kommunikation, anses for at være kommet

frem, når den kan gøres tilgængelig for modtageren.” bør ændres til ”En meddelelse, der sendes med digital kommunikation, anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for modtageren.”

Rent sprogligt er en meddelelse, der ikke er afsendt, men kan sendes, kommet frem, fordi den kan gøres tilgængelig for modtageren. Der skal bare trykkes på send.

Når en modtager kan gøre sig bekendt med en meddelelse og det udelukkende beror på pågældendes egne forhold eller forhold, som modtager bærer risikoen for, afgør om og i givet fald, hvornår den pågældende rent faktisk gør sig bekendt med indholdet i meddelelsen, så er den kommet frem. Det er også det, der anføres i bemærkningerne side 66 næstsidste afsnit.

Det er uklart, hvad der menes med bemærkningerne på side 66 sidste afsnit. Det må nærmest læses sådan, at en ankemeddelelse, der lander i rettens eller anklagemyndighedens (politiets) mailboks på sidstedagen kl. 23.59 er rettidig, mens det tilsvarende brev i postkassen/brevsprækken på samme tidspunkt ikke er det. Der henvises i øvrigt til U.2007.969H, hvorefter en ankemeddelelse til politiet muligt kan indleveres rettidigt frem til midnat.

4) I forhold til de elektroniske akter skal i øvrigt bemærkes, at det kan være vanskeligt at gennemgå digitalt materiale med klienten ved fængselsbesøg, da det ikke er tilladt for forsvarere at medbringe iPads m.v. i forbindelse med fængselsbesøg. Det betyder, at forsvarerne er nødt til at udskrive materialet.

Kriminalitetskravet for at foretage hemmelig ransagning

Det foreslås at ændre kriminalitetskravet for at foretage hemmelig ransagning, så det også bliver muligt for politiet at foretage indgreb i form af hemmelig ransagning ved overtrædelse af straffelovens § 191 a (dopingsager) og § 286, stk. 2 (grove sager om underslæb, bedrageri, databedrageri, mandatsvig og skyldnersvig), hvis de øvrige betingelser for at foretage indgrebet er opfyldt.

Hemmelig ransagning er et indgribende efterforskningskridt, hvor der over for hensynet til en effektiv kriminalitetsbekæmpelse er tungtvejende hensyn til individets retssikkerhed. Boligens ukrænkelighed og retten til privat- og familieliv er beskyttet af henholdsvis grundlovens § 72 og den europæiske menneskerettighedskonventions artikel 8.

Ved en hemmelig ransagning er der i modsætning til en ”almindelig” ransagning fra politiets side ikke nogen opfordring til at være til stede. Der tilkaldes ikke vidner. Kendelsen, der lægger til grund for ransagningen, læses ikke op for den, der ransages hos.

Begrundelsen for det nuværende lovforslag er kun meget kort beskrevet i selve lovforslaget.

Bestemmelsen i § 799 omfattede ved indførelsen i 1997 alene efterforskning af forsætlige overtrædelser af straffelovens kapitel 12 og 13 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed og forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder) samt overtrædelser af straffelovens § 191 og § 237 (grov narkotikakriminalitet og manddrab). Bestemmelsen blev indført i tilknytning til den store nordiske rockerkrig, der fandt sted i midten af 90’erne.

Adgangen til at foretage hemmelig ransagning efter § 799 er udvidet flere gange og blev senest udvidet i 2013 ved ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrket indsats over for økonomisk kriminalitet).

Det er en bekymrende udvikling, når muligheden for et indgribende straffeprocessuelt indgreb indføres under nogle helt specielle omstændigheder som en snæver undtagelse. Efter nogle år gives politiet – nærmest som en sidebemærkning i et lovforslag - så uden nærmere begrundelse mulighed for at anvende hemmelig ransagning i sagstyper, som er langt fra drab, rocker-/bandekonflikt og terror.

Spørgsmålet om udvidelse af adgangen til hemmelig ransagning bør udsættes til et senere særskilt lovforslag.

Fastsættelse af salær til forsvarere i straffesager, bistandsadvokater samt til beskikkede advokater i ægteskabs-, forældre- ansvars- og børnefjernelsessager

Lovforslaget baserer sig på at flytte kompetencen til at fastsætte salærtakster (og i straffesager tillige udarbejdelse af takstblad over honoreringen for de forskellige forsvareropgaver) fra domstolene (landsretspræsidenterne) til justitsministeriet.

En sådan flytning af kompetence er:

1) Principielt problematisk og stærkt betænkelig fordi:

- a) Kompetenceflytningen bryder med domstolenes uafhængighed,
- b) Kompetenceflytningen placerer kompetencen til at fastsætte (taksterne for) forsvarernes salær hos netop Justitsministeriet, der som landets øverste anklagemyndighed er de tiltaltes og dermed forsvarernes modpart i de straffesager taksterne vedrører.
- c) Kompetenceflytningen flytter kompetencen bort fra de dommere/landsretspræsidenter, der gennem kendskab til og iagttagelse af de sager, der føres i by- og landsretter har det relevante belæg for at vurdere de sager hhv. sagstyper, arbejdsopgaver og –omfang, som taksterne vedrører forsvarernes honorering for. Justitsministeriets embedsmænd besidder ikke, og har ikke mulighed for gennem tilsvarende indsigt i sagsførelserne at besidde et tilsvarende/fornødent kendskab til forsvarernes arbejdsopgavers nærmere karakter, nødvendige forberedelsesomfang og øvrige karakteristika.
- d) Kompetenceflytningen er et led i en svækkelse af individet (forsvaret) hvilket i tilgift tilsigtes gennemført samtidig med en styrkelse af anklagemyndigheden/staten og herved udtryk for en skævvridning af parternes ligestilling.

Kompetenceflytningen er således motiveret af et finanslovsbåret ønske om at reducere udgiften til forsvarsadvokater, samtidig med at samme finanslovsudspil indeholder (ønske om) ekstrabevillinger til anklagemyndigheden mhp. flere tiltalerejsninger, flere domfældelser, mulighed for gennemførelse af yderligere efterforskning, retsforfølgelse og straffeprocessuelle indgreb.

2) Bygget på forkerte og utilstrækkelige præmisser idet:

- a) Lovforslaget er fulgt af bemærkninger om, "at taksterne i perioden fra 2007-2014 er steget med gennemsnitligt 5,8 pct. mere end den generelle pris- og lønudvikling". Forholdet er imidlertid det, at taksterne frem imod 2007 var influeret af et betydeligt efterslæb. Tilbage fra før 1999 har det således været anerkendt (ved de løbende salærdrøftelser) af landsretspræsidenterne, og således også ved takstfastsættelsen gældende fra 2007 og også fortsat ved takstfastsættelserne herefter og senest fastsættelsen gældende fra oktober 2014, at taksterne var/er præget af et betydeligt efterslæb. Allerede

fordi bemærkningerne er aldeles tavse om dette efterslæb som var og er erkendt af landsretspræsidenterne, er en præmis bestående i en beregning startende i 2007 helt utilstrækkelig og misvisende.

b) Sammenholdelsen med "den generelle pris- og lønudvikling" er en forkert sammenligningsparameter, idet sammenligningsparameteren bør være "advokaters generelle timeprisudvikling".

Advokaters timepris/-takst er således ikke advokaters løn, men derimod priser/takster, der indeholder honorering, der skal bidrage til advokatens dækning af personaleomkostninger, husleje, lovpligtige forsikringer, -efteruddannelse og -medlemskaber samt kontorhold mm.

At sammenholdelsesparameteren bør være "advokaters generelle timeprisudvikling" følger af, at for at området kan tiltrække tilstrækkeligt mange tilstrækkeligt dygtige advokater, skal området selvsagt være honoreringsmæssigt (tilnærmelsesvist) konkurrencedygtigt med advokaternes alternative beskæftigelsesområder.

Er det ikke tilfældet, vil området over tid blive kvalitetssvækket – og de sigtedes/tiltaltes mulighed for kvalitativt stærk repræsentation/få "fair trial" blive udvisket – gennem en udvikling hvor de dygtigste forsvarsadvokater beskæftigelses-/sagsmæssigt vil bevæge sig til honoreringsmæssigt mere lukrative advokatdiscipliner og væk fra forsvarergerningen.

3) Influert af at de samlede udgifter til forsvarere grundet anklagemyndighedens tiltalepraksis har været unødigt stigende, hvilket imidlertid:

a) I meget stort omfang er en konsekvens af, at anklagemyndigheden i stadigt stigende omfang har valgt og vælger, at tiltale flere enkeltpersoner under samlede/kollektive større sager frem for separerede/individuelle mindre sager.

Sagerne bliver herved betydeligt mere omfattende og dermed langvarige og derved i forsvarersalærer omkostningstunge, frem for hvis de blev tilskåret/individuel rejst.

Som eksempler herpå kan specifikt fremhæves sagerne om hashhandlen i Pusherstreet, hvilke i 2014, 2015 og 2016 har beslåglagt overordentlig mange forsvarertimer. Sagerne har af anklagemyndigheden været puljet således, at sagerne har været kørt mod ca. 10-15 tiltalte pr. sag, hvilke tiltalte typisk har været påstået beskæftiget i 3-4 individuelle boder pr. sag. Bevisførelse har herved været gennemført om boder hhv. personer hvoraf det meste af tiden i retten $\frac{3}{4}$ af de tilstedeværende på skift ikke har været omfattet. Sagerne har herved haft en typisk tidsmæssig udstrækning på ca. 40-50 dage, men kunne hvis sagerne havde været gennemført bodvis i stedet have været gennemført på måske 15 til 20 dage.

4 sager med 3 tiltalte a 15-20 dage beslåglægger således 60-80 anklagerdage, 60-80 dommerdage, 120-160 domsmandsdage og 180-240 forsvarerdage. Hvorimod en sag med 12 tiltalte a 40 dage beslåglægger 40-50 anklagerdage, 40-50 dommerdage, 80-100 domsmandsdage og 480-600 forsvarerdage.

Sådanne tiltalerejsningsdispositioner hos anklagemyndigheden udgør i den foreliggende situation, hvor der endda er gennemført adskillige sådanne sager, en meget betydelig og unødigt omkostningsbelastning for både de tiltalte (i det omfang de dømmes til at betale sagens omkostninger) og "straffesagskontoen". Det er i henseende hertil betydeligt mere fair-trial-relevant og socialt rimeligt at sætte ind overfor sådan unødigt fordyrende praksis, fremfor som ovenfor anført at generere en forringelse af de tiltaltes partsrepræsentation.

Det bemærkes ex tunc, at lovforslaget og bemærkningerne efter ordlyden endog synes at tillægge justitsministeriet kompetencen til at fastsætte takster uden at angive eller anwise noget om procedurer i forhold hertil. Det bemærkes hertil, at en sådan kompetence uanset hvem den måtte tillægges nødvendigvis må følges af et krav om, at takstfastlæggelsen skal reguleres med passende intervaller (i dette tilfælde minimum hvert 2. år) og alene kan foretages efter forhandling med/høring af relevante parter (i dette tilfælde advokater og domstole (advokatorganisationer og landsretspræsidenterne)).

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Transport – og Bygningsministeriet
faerdselskontoret@trm.dk og jcl@trm.dk

21. november 2016

J. nr. 2016-3967, Høring over udkast til lov om ændring af færdselsloven (ændring af sanktionerne for kørsel i hashpåvirket tilstand og alkoholåse)

Transport – og Bygningsministeriet har den 21. oktober 2016 sendt ovennævnte udkast til lov om ændring af færdselsloven i høring.

Hovedformålet med lovforslaget er at implementere den politiske aftale, der den 30. juni 2016 blev indgået mellem Regeringen (Venstre), Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Enhedslisten, Liberal Alliance, Alternativet, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti om kørsel i hashpåvirket tilstand og alkoholåse. Af aftalen fremgår det, at parterne var enige om at indføre en proportional sanktionering af kørsel med hash i blodet samt ændre alkoholåsordningen med henblik på at udvide muligheden for brug af alkoholåse.

I den anledning har Landsforeningen af Forsvarsadvokater følgende bemærkninger:

Landsforeningen kan helt overordnet tiltræde, at der indføres en proportional sanktionering af kørsel med hash i blodet i form af en trappestigemodel jf. dog nærmere nedenfor om den manglende parallelitet mellem spirituskørsel og hashkørsel.

Landsforeningen kan tiltræde den forelåede ændring af alkoholåsordningen med henblik på at udvide muligheden for brugen af alkoholåse og har i øvrigt ikke bemærkninger til den del af lovforslaget.

Med hensyn til fastsættelse af en trappestigemodel med inspiration fra norsk ret, er der med hensyn til hashkørsel i niveauet 0,0011 – 0,003 mg THC pr. kg blod ikke parallelitet i forhold til spirituskørsel. Hashkørsel i niveauet 0,0011 – 0,003 mg THC pr. kg blod svarer, som det nærmere fremgår af lovforslaget, til spirituskørsel med en promille på 0,2 – 0,5. Spirituskørsel med en promille på 0,2 – 0,5 er straffri, mens hashkørsel i niveauet 0,0011 – 0,003 mg THC pr. kg blod efter lovforslaget skal medføre en bøde på en halv måneds nettoløn og et klip i kørekortet.

Der bør være parallelitet mellem spirituskørsel og hashkørsel, så hashkørsel i niveauet 0,0011 – 0,003 mg THC pr. kg blod gøres straffrit. Dette vil også betyde, at kørsel med den nævnte mængde hash i blodet ikke vil blive anset som en skærpende omstændighed i relation til straffelovens § 241, 2. pkt., om uagtsomt manddrab og uagtsomt grov legemsbeskadigelse efter § 249, 2. pkt. (cfr. lovforslagets side 22 nederst).

Lovforslaget giver ikke nærmere anvisninger på fastsættelse af straf og frakendelse ved flere forhold til samtidig pådømmelse.

For øjeblikket er sager vedrørende hashkørsel sat i bero. Lovforslaget forholder sig ikke til, hvordan de berosatte sager skal behandles fremadrettet.

Endvidere forholder lovforslaget sig ikke til, hvad der skal ske i forhold til personer, der allerede er dømt efter den nugældende lovgivning. Hvad gælder der fx i forhold til en person, der er i sommeren 2016 blev idømt tre års frakendelse af førerretten for hashkørsel i intervallet 0,0011 – 0,003 mg THC pr. kg blod? Var pågældende blevet dømt i overensstemmelse det fremsatte lovforslag, ville han kun skulle have haft et klip i kørekortet.

Der synes at mangle en en overgangsregel svarende til den, som blev lavet ved lov nr. 363 af 24. maj 2005, hvorefter frakendelse af førerretten som altovervejende hovedregel maksimalt skete for 10 år (se ændringsloven § 3, stk. 3).

Afslutningsvist skal det bemærkes, at lovforslaget også bør forholde sig til andre euforiserende stoffer end hash.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Meddelelse 18 / 2016

Amfetamin – 308 gram – Betinget dom med samfundstjeneste

Straffelovens § 191

T blev ved en tilståelsessag dømt for besiddelse af 308 gram amfetamin med henblik på videreoverdragelse. Straffen blev fastsat til fængsel i 10 måneder betinget bl.a. med vilkår om udførelse af 150 timers samfundstjeneste. T havde ikke været varetægtsfængslet i forbindelse med sagen.

Dom afsagt af Retten i Glostrup den 31. oktober 2016, Rettens nr. 15-6252/2016

”Anklagemyndigheden

mod

T

cpr-nummer XXXX89-XXXX

Denne sag er behandlet som tilståelsessag.

Retsmødebegæring er modtaget den 7. juli 2016.

T er tiltalt for overtrædelse af

1.

straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt.,

ved i perioden fra januar 2016 frem til den 4. april 2016 på X-vej 247 i Taastrup og X-vej 2, st. tv. i Taastrup, at have været i besiddelse af ca. 308 gram amfetamin med henblik på videreoverdragelse til et større antal personer og mod et betydeligt vederlag.

2.

fyrværkeribekendtgørelsens § 75, stk. 1, nr. 3, jf. § 13, stk. 1,

ved den 11. april 2016 ca. kl. 11.30 på X-vej 2, ST. TV i Høje-Taastrup uden kommunalbestyrelsens tilladelse, at have opbevaret 2 stk. kanonslag.

3. (4.)

lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1,

ved den 4. april 2016 ca. kl. 12.45 på X-vej 2, ST. TV i Høje-Taastrup at have været i besiddelse 1,52 gram hash til eget brug.

4. (5.)

våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 9,

ved den 4. april 2016 ca. kl. 12.45 på X-vej 2, ST. TV i Høje-Taastrup at have besiddet en totenschlæger.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om straf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af 308 gram amfetamin, 1,52 gram hash, 2. stk. kanonslag, 1 totenschlæger, 7 stk. "mixerbakker", 1 stk. frysepose med amfetaminrester, og 1 stk. digitalvægt hos tiltalte T, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Tiltalte har erkendt sig skyldig og har ikke haft bemærkninger til konfiskationspåstanden.

Sagens oplysninger

Tiltalte, T, har vedrørende forhold 1 blandt andet forklaret, at han var påvirket af stoffer og også alkohol. Hans liv var tilspidset i den periode; han så ikke sine børn, og der var mange ting, der gik ham på. Han tog hen til sin far og satte ild til sig selv. Han havde 2-300 gram amfetamin i sin taske, en sort rygsæk. Der lå, så vidt han husker, ikke andet i rygsækken; måske en vægt. De øvrige effekter, mener han, blev fundet hjemme hos ham, men han kan ikke afvise, at de lå i tasken. Det var i hvert fald hans. Det kan godt passe, at der var 308 gram amfetamin, hvoraf noget var til hans eget brug. Han havde stort set lige fået stoffet, så han havde ikke solgt noget.

Han skulle til at dele det op i poser, men det nåede han ikke. Han ville sælge det til forskellige mennesker; dem, som ville købe. Hvis han var i byen, solgte han dér; der var også nogen, der sms'ede. De 1300 kr. havde han tjent på arbejde; han havde ikke nået at sælge noget endnu, så pengene stammede ikke fra salg. Det kan godt passe, at der også var en Samsung telefon i tasken. Den blev også brugt, hvis folk skulle købe. Han havde amfetaminen i en pose fra Ikea, som lå i et lille ildfast fad med låg.

Om forhold 2, 3 og 4 forklarede tiltalte, at politiet i hans lejlighed også fandt de to kanonsalg, som han havde købt, og lidt hash til ham selv. De fandt også en totenschlæger, som han havde købt gennem en kammerat. Han husker ikke nærmere herom. Forevist foto, forhold 1, bilag 6, foto nr. 10, bekræftede tiltalte, at det var den totenschlæger.

Adspurgt af forsvareren forklarede tiltalte, at han ville tage sit eget liv; han tømte en hel flaske sprit ud over sit hoved og tændte ild. Der kom ambulance, brandvæsen og politi. Der gik vist også ild i lejligheden. Han var indlagt på hospitalet i 10 dage.

Tiltalte er af betydning for sagen straffet ved

dom af 21. maj 2008, med fængsel i 4 måneder, delvis betinget, for overtrædelse af straffelovens § 291, stk. 1, § 121, § 293, stk. 1, og § 244, jf. § 247, stk. 1, bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, m.v.

bødevedtagelse af 3. februar 2009, med bøde, for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

bøde forlæg af 17. februar 2010, med bøde, for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

bødeforlæg af 6. december 2011, med bøde, for overtrædelse af bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2.

Kriminalforsorgen har i personundersøgelse efter retsplejelovens § 808 af 25. oktober 2016 oplyst, at tiltalte er egnet til at modtage en hel eller delvis betinget dom med vilkår om samfundstjeneste. Det anbefales, at der fastsættes et betinget vilkår om misbrugsbehandling. Tiltalte har om sine personlige forhold supplerende forklaret, at han meget gerne vil fortsætte sin behandling. Han bliver bakket op af sin mor, far og reservemor, som alle er til stede som tilhørere, samt af M, som er hans behandler hos KABS. Hans forsøg på at handle med stoffer var knyttet sammen med de venner, han havde på det tidspunkt. Misbrugsbehandler M, KABS, har bekræftet det oplyste om tiltaltes behandlingsforløb.

Retten begrunder og afgør

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 10 måneder, jf. straffelovens § 191, stk. 1, 1. pkt., jf. stk. 2, fyrværkerilovens § 3, jf. fyrværkeribekendtgørelsens § 75, stk. 1, nr. 3, jf. § 13, stk. 1, lov om euforiserende stoffer § 3, stk. 1, jf. § 1, stk. 3, jf. bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag 1, liste A, nr. 1, og våbenbekendtgørelsens § 57, stk. 4, jf. § 16, stk. 1, nr. 1.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 62 og § 63, jf. § 56, stk. 1. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 150 timer. Retten har lagt vægt på stoffets art og mængde, samt det oplyste om tiltaltes personlige forhold, herunder at han ikke tidligere er straffet for overtrædelse af narkotikalovgivningen med henblik på videresalg.

Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T skal straffes med fængsel i 10 måneder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder følgende betingelser:

1. Tiltalte må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.
2. Tiltalte skal inden for en længstetid på 1 år fra endelig dom udføre ulønnet samfundstjeneste i 150 timer.
3. Tiltalte skal være under tilsyn af Kriminalforsorgen i prøvetiden og skal, hvis Kriminalforsorgen finder det fornødent, efter deres nærmere bestemmelse i denne periode undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”